

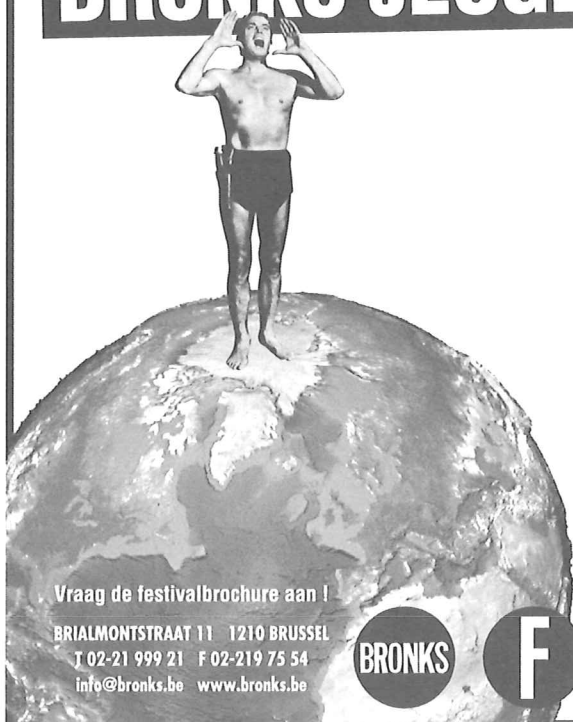
ontdoen van haar vicieuze dubbelzinnigheid en de commercie van de sensuele esthetisering van haar agressieve tendenzen. In de wereld van Kane komt het geweld opnieuw tot zijn kern: tot de afgehakte ledematen, de anonieme verkrachtingen, het perverse machtsspel in de oorlogszones van Rwanda, tot in de Amerikaanse gevangenis. In haar stukken is geen plaats vrijgelaten om te ontsnappen in gouddooraderde heroïek of donkere romantiek. Er is enkel de taal in al haar naakte onomkeerbaarheid, die zichzelf terechtstelt op het slagveld van de liefde. Het is een onbarmhartige uithaal naar een samenleving die zich dwingend in individuele fantasmen probeert te nestelen. Die de opeengestapelde lichamen in de massagraven ondersneeuwt met zachtroze glitter en hoogglanzende perfectie. Die de verminkte lichamen van soldaten en kinderen countert met de onmenselijke volmaaktheid van het schoonheidsideaal.

En op dezelfde cynische manier als het werkelijke lijden in het handelsbedrijf wordt gerecupereerd, is ook de perceptie van haar werk gekleurd door de fascinatie voor haar getormenteerde leven en zelfgekozen dood. Maar haar theaterstukken spreken over veel meer dan de krochten van

de psychiatrische waan. Uit haar hele oeuvre spreekt een meedogenloze analyse van onze samenleving, en van de mechanismen waarop die drijft. Haar destructieve nihilisme getuigt niet enkel van de oorlogsslachtoffers in een ver land, en evenmin van het lijden van de Goede Marginaal. Het verhaalt een veel alledaagse realiteit: de trieste werkelijkheid van scholen, sportvelden en *shopping malls*. Het is niet haar eigen gebrek aan geloof dat zich zichtbaar maakt. Net zoals het niet Pasolini's cynisme was dat *Salò* tot een schandaal maakte. Wat Kane aan de kaak stelt zijn de moordende uitwassen van een wild om zich heen graaiend liberalisme. Dat zich niet beperkt tot de nuchtere cijfers van de beurs, maar zich naar binnen wurmt in het allerintiemste, het meest eigene, het meest menselijke van elk individu. In zijn vermogen om zin te vinden in het puin, liefde tussen de brokstukken, in zijn geloof in de toekomst. Kane vecht een persoonlijke guerrilla uit tegen de onzichtbare mechanismen van de macht. 'Help mij', zegt de vrouw in *Cleansed* die voor een paar muntjes in een peepshow begeerte opwekt. Het getuigt van Kanes perverse gevoel voor humor dat enkel de sadistische Doodsengel, in al zijn onverbiddelijke rechtlijnigheid, haar uit haar gevangenis kan bevrijden.

van 6 tot en met 14 november 2004 in Brussel

BRONKS JEUGDTHEATERFESTIVAL 13

BRONKS IN PREMIÈRE

STOPCONTACT

BRONKS OPNIEUW

STOKSIELALLEEN

TOOPE EN TOETONNE

BRONKS IN 'T FRANS

ADOS-MISSILE (ZOLDERLING)

GASTVOORSTELLINGEN VAN O.A.

4 HOOG, BRISK, HETPALEIS EN JENNY, HET VERVOLG, KOPERGIETERY, LAIKA, LUXEMBURG, STELLA DEN HAAG, TG MAX., THÉÂTRE DES 4 MAINS, THEATER ARTEMIS, WEDERZIJS, PETER ZEGVELD

EN TAL VAN THEATRALE EN ANDERE SURPRISES

HET FESTIVAL VINDT PLAATS IN DE MARKTEN (FESTIVALCENTRUM), PSK, BEURSSCHOUWBURG, KAAITHEATER EN CC J. FRANCK

Vraag de festivalbrochure aan!

BRIALMONTSTRAAT 11 1210 BRUSSEL
T 02-21 999 21 F 02-219 75 54
info@bronks.be www.bronks.be

BRONKS

F